

Riget. Kjøbenhavns Magistrat har Intet fundet imod hans Ansøgning at erindre, og Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet har anbefalet den paa det Bedste.

LXVI.

Udkast til Lov

om Tiden for Landstingets Mandat.
(Forelagt Landstinget den 7de Januar 1853.)

Det i Aaret 1849 foregaaede Landstingsvalg bliver at regne fra 31te Juli s. A.

Motiverne til foranstaaende Lovudkast ere saalydende:

Da Valget til Landstinget i Aaret 1849 formedelst de Forberedelser, som maatte forudgaae dette første Valg, ei kunde foretages før d. 29de Decbr. i s. A., vil Anvendelsen af den almindelige Regel i Valgloven af 16de Juni 1849 § 74, at Valgene til begge Rigsdagens Thing gjælde fra den almindelige Valgdag, medføre, at den ene Halvdeel af det i 1849 valgte Landstings Medlemmer først skulde aftræde d. 29de Decbr. 1853 og den anden Halvdeel d. 29de Decbr. 1857, jvst. Valglovens § 37. Da Erfaringen har vist, at man hidtil, for at faae alle Rigsdagens Forhandlinger, derunder indbefattet Forhandlingerne om Finantsloven og de fornødne Tillægsbevillingslove, tilendebragte, har brugt et Tidsrum 5 a 6 Maaneder, saa maatte Rigsdagens næste ordentlige Session, om der end kunne regnes paa, at det nævnte Tidsrum noget kunde afkortes, dog, hvis man skulde være nogenlunde sikker paa, at den kunde tilendebringe de nødvendige Forhandlinger, næste Gang sammenkaldes senest i Juli Maaned. 1853, men dette vil Regjeringen nu ikke kunne paatage sig at gjøre,

og man maa være beløvet paa, at Rigsdagen næste Gang som hidtil, først vil kunne sammenskaldes til den forbestemte Tid i Begyndelsen af October næste Aar.

Den samme Ulempe, der indtraadte for det i 1849 valgte Folkethings Bedkommende, lod sig, efterat det havde afholdt tre ordentlige Møder, afhjælpe ved sammes Opløsning nogle faa Maaneder forinden dets Mandats Udløb, men denne Udvei lader sig ikke saaledes benytte med Hensyn til Landstinget, idet kun Halvdeelen af dets Medlemmer skal aftræde i Slutningen af næste Aar, men den anden Halvdeel endnu vedblive i 4 Aar, og en Opøsning af hele Landstinget i Sommerens Løb 1853 og Foranstaltning af nyt Valg vilde saaledes faae en ganske anden Betydning end den sidste Sommer iværksatte Opøsning af Folkethinget, om hvilken det blev udtalt af Regjeringen og erkjendtes af Alle, at den kun vilde tilveiebringe den ved Grundloven tilsigtede Turnus af Møderne.

Derimod synes det samme Formaal at kunne opnaaes for det nuværende Landstings Bedkommende, naar det ved Lov bestemmes, at dets Mandat skal beregnes fra et noget tidligere Tidspunkt i Aaret end det ved tilfældige Omstændigheder første Gang forsinkede Valg. At en saadan Bestemmelse maa kunne tages ved Lov, synes at følge deraf, at den Regel, at Valgene skulde gjælde fra den almindelige Valgdag, ei er givet i Grundloven, men kun i Valgloven, og ligesom denne hele Regel derhos maatte kunne forandres ved Lov, til Exempel tilføies den nærmere Bestemmelse, at, naar Valget foregik i de sidste eller i det første Par Maaneder af Aaret, det skulde ansees at gjælde fra en tidligere Dag, saaledes maa der og for et enkelt Tilfælde ved Lov kunne gjøres en Undtagelse fra den almindelige Regel, sigtende til at bevirke, at de ordinaire Møder bringes ned til det Tal, som Grundloven har forudsat.

Da lignende Ulempe i Fremtiden atter vil kunne møde, hvis noget af Thingene skulde blive opløst til en saadan Tid, at nye almindelige Valg maatte foretages i Slutningen eller i Begyndelsen af et Aar, kunde Noget tale for strax at give Valglovens § 74 den al-